

Paa det nys affholdte Møde af det internationale Raad har de britiske Delegerede ogsaa i Overensstemmelse med deres Instrukser stillet et Forslag i denne Retning, der enstemmigt vedtoges af Raadet, og som har følgende Indhold:

„Raadet anser det for ønskeligt af Hensyn til Stabiliteten og Kontinuiteten i dets Arbejder, at de deltagende Lande antager Princippet om Tilslutning i 5 Aar fra den 22. Juli 1913.“

Ogsaa i andre fiskeriinteresserede Kredse, direkte knyttede til det praktiske Fiskeri, har de internationale Havundersøgelser fundet Støtte. Paa den 1ste nordiske Fiskehandler- og Havfiskerikongres i København i Juli 1912 diskuteredes saaledes Havundersøgelsesernes Resultater og praktiske Formaal, og Kongressen, der bestod af Repræsentanter fra Danmark, England, Frankrig, Norge, Tyskland og Østrig, vedtog som sin første Resolution følgende:

Den i København forsamlede 1ste nordiske Fiskehandler- og Havfiskerikongres tillader sig herved at rette en indtrængende Anmodning til vedkommende Regeringer om, at den internationale Havforskning, hvis overordentlige Betydning for en sund Udnyttelse af de nordiske Have og for Erholdelse af en god Fiskebestand anerkendes i alle Fiskerikredse, bliver en *vedvarende* Institution og *ikke* — som nu tænkt — kun en foreløbig.

I Henhold til foranstaaende tillader Kommissionen sig at indstille, at der til Danmarks Deltagelse i de internationale Havundersøgelser søges en 5-aarig Bevilling. Forinden man gaar over til for Danmarks Vedkommende at give Forslag til en saadan Bevillings *Anvendelse*, skal Kommissionen imidlertid tillade sig at fremkomme med de nærmere Forslag med Hensyn til *Størrelsen* af en saadan Bevilling for de kommende 5 Aar.

Ved Lov Nr. 89 af 23. Maj 1902 bemyndiges Regeringen til at anvende til de internationale Havundersøgelser 100,000 Kr. aarlig i 3 Aar og efter Udløbet af denne Periode ved Lov Nr. 35 af 10. Marts 1905 117,000 Kr. aarlig for de følgende 2 Aar. I 1907, da Bevillingerne ifølge det internationale Raads Indstilling foresloges fornyet, indstillede imidlertid Kommissionen at nedsætte dette Beløb, fordi der forelaa et saa stort indsamlet Materiale, som skulde bearbejdes, at man mente det rettest at begrænse Arbejdet til Søs. Desuden saa man sig den Gang ikke i Stand til at overse Mulighederne for at opnaa praktiske Resultater af Arbejderne. Der søgtes derfor en reduceret Bevilling paa 62,000 Kr. aarlig i 2 Aar, og man tilsigtede væsentligst at indskrænke Arbejderne til de egentlig danske Farvande for der at løse de mest paatrængende Arbejder. Denne Sum bevilgedes ved Lov Nr. 121 af 19. April 1907 og blev senere gentaget, ligeledes for 2 Aar, ved Lov Nr. 101 af 30. April 1909.

Imidlertid viste der sig efterhaanden en stærk Fremgang i Resultaterne af de internationale Havundersøgelser, ligesom en betydelig større Sikkerhed i Arbejdsmetoderne opnaaedes. Dette varslede godt for de tilsigtede praktiske Resultater, og da det samtidig for Danmarks Vedkommende viste sig meget vanskeligt at udskyde visse Arbejder og Undersøgelser ved Island og Færøerne, samtidig med at man mere og mere kom til Erkendelsen af det ønskelige i udstrakte biologiske og hydrografiske Undersøgelser af Atlanterhavet, indstillede Kommissionen i 1911, da Bevillingen skulde fornyes, en Forhøjelse af denne til 78,000 Kr., hvilken Sum ogsaa stilledes til Regeringens Raadighed for 3 Aar ved Lov Nr. 50 af Marts 1911.

Naar man nu staar overfor Spørgsmaalet om Bevilling til Fortsættelse af de internationale Havundersøgelser, kunde Kommissionen i Betragtning af Udstrækningen og Omfanget af de Opgaver, som af det internationale Raad er stillet Danmark, føle sig opfordret til at indstille, at man vendte tilbage til Størrelsen af de oprindelige Bevillinger eller i ethvert Fald til den første paa 100,000 Kr. aarlig. Man er imidlertid af Erfaringen belært om, at det er nødvendigt at tilvejebringe det rette Forhold mellem det Materiale, der indvindes, og den Arbejdskraft, man kan raade over til Bearbejdelsen deraf, og er derved kommet til det Resultat, at en Bevilling paa 90,000 Kr. aarlig vil være passende i saa Henseende. Paa den anden Side maa man da ogsaa betone Nødvendigheden af en saadan Forhøjelse til 90,000 Kr., dels fordi Danmark ved Besiddelsen af Island og Færøerne har et saa stort Felt at arbejde paa, dels fordi netop de danske